08/12/2021

Όσιος Ιωάννης κτίτορας της Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου Σερρών

/ Ιερές Μονές

Ο Όσιος Ιωάννης είναι ο δεύτερος Κτίτορας της Ιεράς Μονής του Τιμίου Προδρόμου. Γεννήθηκε στην πόλη των Σερρών το 1258. Σε πολύ μικρή ηλικία ο Ιωακείμ, γιατί αυτό ήταν το όνομά του πριν γίνει στο τέλος του βίου του μεγαλόσχημος μοναχός, έχασε και τους δύο γονείς του. Το 1260 την κηδεμονία του ανέλαβε ο αγιορείτης ιερομόναχος Ιωαννίκιος, που ήταν αδελφός του πατέρα του. Ανατράφηκε από τον πνευματικό του πατέρα με πολλή μεγάλη επιμέλεια και διέτρεξε μαζί του τις βραχώδεις πλαγιές του Μενοικίου όρους σε αναζήτηση τόπου όπου ο θείος του, θα μπορούσε να συνεχίσει μακριά από του κόσμου την παραζάλη την ισάγγελο πολιτεία του. Η ζωή του μικρού Ιωακείμ δίπλα στο θείο του ήταν σύμφωνη με όλους τους κανόνες του μοναχικού πολιτεύματος. Επιβλήθηκε της φύσεως του δια της πολλής εγκράτειας και αγρυπνίας ενώ η δουλαγώγηση του πνεύματός του τον απάλλαξε από κάθε άτοπο λογισμό. Τα πρώτα του γράμματα έμαθε κοντά στο θείο του ενώ στη συνέχεια φοιτώντας σε σχολείο των Σερρών ολοκλήρωσε τις γνώσεις του στη θύραθεν παιδεία.

Όταν ο Ιωακείμ έφτασε μεστός χαρισμάτων στην προσήκουσα ηλικία έλαβε το μοναχικό σχήμα και, στη συνέχεια, το της ιεροσύνης αξίωμα. Η καλή του φήμη διέτρεχε τα όρια της τότε επικράτειας της πόλεως των Σερρών και το 1288, μετά από αίτημα των χριστιανών της πάλαι ποτέ επισκοπής Ζιχνών προς το

Μητροπολίτη Σερρών, έγινε επίσκοπος Ζιχνών αφού πρώτα υποσχέθηκε στο θείο του Ιωαννίκιο τη διαρκή μεριμνά του για το Μοναστήρι του Τιμίου Προδρόμου που, με κόπο στερέωσε μαζί του.

Το 1300 ο επίσκοπος Ιωακείμ έμεινε μόνος του στην επιμέλεια της Μονής του Προδρόμου. Με τη βοήθεια του Θεού και δια πρεσβειών του Τιμίου Προδρόμου του οποίου η βοήθεια ήταν προφανής ο επίσκοπος Ιωακείμ κατασκεύασε έργα μεγάλα στη Μονή, που δικαιώνουν την αναγόρευσή του σε δεύτερο Κτίτορα.

Το 1328 η επισκοπή Ζιχνών προβιβάσθηκε σε Μητρόπολη. Ο Μητροπολίτης Ιωακείμ «ουκ εδίδου ύπνον τοις οφθαλμοίς ουδέ ανάπαυσιν τοις κροτάφοις» αλλά, με τη βοήθεια του Θεού, μοίραζε την πατρική του αγάπη ανάμεσα στο χριστεπώνυμο πλήρωμα της Μητροπόλεώς του, το οποίο οδηγούσε χωρίς βλάβη από τις επιθέσεις του νοητού λύκου σε σωτήρια νομή και, στην πρόοδο της Ιεράς Μονής του Τιμίου Προδρόμου, τις κτίσεις της οποίας στερέωσε με την έκδοση χρυσόβουλλων.

Φίλος της ακτημοσύνης και της λιτότητας ο Μητροπολίτης Ιωακείμ ήταν κοσμημένος με της μετριοφροσύνης το στέφανο. Η αρετές του τον έκαναν αγαπητό στους τότε πρώτους μα και ιδιαίτερα σεβαστό στους χριστιανούς του. Ποδηγέτησε την εκκλησία της Ζίχνης στο δρόμο του Χριστού έως και το 1333. Τη χρονιά αυτή επέστρεψε στην Ιερά Μονή του Τιμίου Προδρόμου και έγινε μεγαλόσχημος με το όνομα Ιωάννης. Εξεδήμησε προς τον Κύριο στις 12 Δεκεμβρίου του 1333.

Από τον Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Παχώμιο τον από Ζιχνών, που κόσμησε δύο φορές τον Πατριαρχικό θρόνο (1503-1504 και 1505-1514) αναγνωρίσθηκε, για την αγία και αγγελική του πολιτεία, Άγιος της Εκκλησίας μας. Η μνήμη του τιμάται τη 12η Δεκεμβρίου.

Τμήμα των ιερών λειψάνων του φυλάσσεται στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Σερρών.

Τη 12η Δεκεμβρίου μνήμη του Οσίου και θεοφόρου Πατρός ημών Ιωάννου, πριν δε Ιωακείμ Μητροπολίτου Ζιχνών, Κτίτορος της ιεράς Μονής του Τιμίου Προδρόμου. Εγκωμιαστήν οίκοθεν πλουτείς Πάτερ Της σης τελευτής σου τον της Μονής πόνον Χρηστόν βιώσας μέχρι και τέλους βίον. Θραύει πονηρού παν Ιωάννης θράσος. Ιωάννην και τεθνηκότα ζην λέγω Οι γαρ δίκαιοι ζώσι και τεθνηκότες.